

The Relationship Between Sensation Seeking and Risky Sexual Behaviors: The Mediating Role of Childhood Trauma in Individuals with Psychopathic Traits

1. Parham Fonoudi[✉]: Master's Degree, Department of Psychology, WT.C., Islamic Azad University, Tehran, Iran
2. Negar Akbari Zargar^{✉*}: Department of Psychology, WT.C., Islamic Azad University, Tehran, Iran
3. Ali Farahani[✉]: Assistant Professor, Department of Psychology, Raja University, Qazvin, Iran

*Corresponding Author's Email: negar_akbari20@yahoo.com

Received: 2025-06-30

Revised: 2026-09-18

Accepted: 2026-09-26

Initial Publish: 2026-09-27

Final Publish: 2027-08-23

Abstract

Introduction and Aim: Risky sexual behaviors among individuals with psychopathic traits may be shaped and maintained by personality characteristics such as sensation seeking as well as adverse childhood experiences. This study aimed to examine the relationship between sensation seeking and risky sexual behaviors and to determine the mediating role of childhood trauma in this association among individuals with psychopathic traits.

Methodology: This descriptive-correlational study employed path analysis. The statistical population consisted of individuals with psychopathic traits or a diagnosis of antisocial personality disorder identified during 2025–2026 through psychiatric centers, psychology clinics, specialized counseling centers, and Qazvin Central Prison. Following an initial screening of 320 individuals, 240 participants, including 67 women and 173 men, were selected through purposive sampling. Data were collected using the Childhood Trauma Questionnaire developed by Bernstein et al., the Risky Sexual Behavior Questionnaire developed by Zarei et al., and the Zuckerman Sensation Seeking Scale. Pearson correlation, path analysis, and bootstrap procedures were performed using SPSS 27 and Amos.

Findings: Pearson correlation analysis showed that sensation seeking was positively and significantly correlated with childhood trauma ($r=0.484$, $p<0.01$) and risky sexual behaviors ($r=0.550$, $p<0.01$), while childhood trauma was also positively associated with risky sexual behaviors ($r=0.571$, $p<0.01$). Path analysis indicated that sensation seeking had significant positive direct effects on risky sexual behaviors ($\beta=0.286$, $p<0.01$) and childhood trauma ($\beta=0.276$, $p<0.01$), whereas childhood trauma significantly predicted risky sexual behaviors ($\beta=0.278$, $p<0.01$). The indirect effect of sensation seeking on risky sexual behaviors through childhood trauma was also significant ($\beta=0.077$, $p<0.01$), indicating partial mediation. Model fit indices supported an acceptable fit ($\chi^2/df=3.356$, CFI=0.910, GFI=0.916, NFI=0.909, IFI=0.912, RMSEA=0.072, SRMR=0.061).

Conclusion: Sensation seeking was associated with risky sexual behaviors both directly and indirectly through childhood trauma among individuals with psychopathic traits. These findings suggest that simultaneous screening for excessive sensation seeking and childhood trauma, together with trauma-focused interventions and emotion-regulation training, may be relevant components of preventive and therapeutic programs for this population.

Keywords: Sensation seeking; Risky sexual behaviors; Childhood trauma; Psychopathic traits; Path analysis.

How to Cite: Fonoudi, P., Akbari Zargar, N., & Farahani, A. (2027). The Relationship Between Sensation Seeking and Risky Sexual Behaviors: The Mediating Role of Childhood Trauma in Individuals with Psychopathic Traits. *Psychology of Motivation, Behavior, and Health*, 5(3), 1-16.

Copyright: © 2027 by the authors. Published under the terms and conditions of Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

Extended Abstract

Introduction and Aim

Risky sexual behavior represents an important area of concern in psychological, behavioral, and public health research because it is associated with a range of adverse physical, emotional, interpersonal, and social consequences. Such behaviors may include unprotected sexual activity, multiple sexual partners, impulsive sexual decision-making, disregard for possible consequences, and engagement in sexual situations characterized by elevated uncertainty or potential harm. Although risky sexual behavior can occur across different populations, individuals with psychopathic traits may be particularly vulnerable because psychopathy is commonly associated with impulsivity, reduced behavioral inhibition, diminished concern for consequences, interpersonal detachment, and a tendency toward stimulation seeking. Previous evidence has directly addressed the association between psychopathic characteristics and risky sexual behavior, indicating that psychopathy-related traits may contribute to patterns of sexual risk-taking in young adults (Chan & Beech, 2024). These observations highlight the importance of identifying personality and developmental mechanisms that may explain why some individuals with psychopathic traits are more inclined toward risky sexual conduct.

Among the personality variables relevant to risk-taking, sensation seeking has received considerable empirical attention. Sensation seeking refers to a tendency to pursue novel, varied, complex, and intense experiences and to accept a certain degree of risk in order to obtain such stimulation. Individuals with high levels of sensation seeking are generally more responsive to immediate reward, novelty, and excitement, which may increase their likelihood of engaging in behaviors that involve uncertainty or potential harm. Research on users of online dating applications has shown that sensation seeking is associated with risk-taking behavior in contexts characterized by novelty, rapid interpersonal contact, and opportunities for impulsive decision-making (Azhari & Nugrahawati, 2025). Similarly, evidence from individuals referred to social emergency services indicates that risky behaviors are meaningfully related to components of sensation seeking (Nasiri Nasab et al., 2024). These findings suggest that sensation seeking may operate as a broad dispositional factor underlying different forms of behavioral risk.

The relevance of sensation seeking has also been demonstrated in behavioral domains beyond

sexuality. For example, sensation seeking has been shown to predict risky driving, with difficulties in emotion regulation contributing to the pathway through which this personality characteristic is translated into hazardous behavior (Li et al., 2022). Likewise, sensation seeking has been examined in relation to decisions involving automobile insurance coverage, with risk perception and gender influencing the relationship between personality and risk-related choices (Jiang et al., 2023). Such findings indicate that sensation seeking does not simply reflect an attraction to excitement, but may influence the way individuals evaluate risk, process potential consequences, and prioritize immediate reward over long-term safety. This mechanism may be especially important among people with psychopathic traits, for whom reduced inhibition and diminished sensitivity to negative consequences may intensify the behavioral expression of sensation seeking.

Research with adolescents also supports the association between sensation seeking and risk-taking. Sensation seeking, peer influence, and risk-taking behavior have been shown to be interrelated, suggesting that dispositional tendencies and social context jointly contribute to hazardous decision-making (Siraj et al., 2021). Similarly, differences in risk-taking, sensation seeking, and impulsivity among adolescent girls and boys have been examined in relation to susceptibility to peer influence, emphasizing the interaction between personality characteristics and environmental factors (Ghadimi Bavi Olyayi et al., 2023). These findings are relevant to the present study because they suggest that high sensation seeking may not inevitably produce harmful behavior; rather, its consequences may depend on accompanying emotional, developmental, and social vulnerabilities.

One developmental factor that may substantially alter the expression of sensation seeking is childhood trauma. Childhood traumatic experiences can have long-term effects on emotion regulation, behavioral inhibition, coping, risk perception, and interpersonal functioning. Exposure to traumatic experiences during early development may contribute to maladaptive strategies for managing distress, including the use of intense or risky experiences to escape negative emotional states. Recent evidence has shown that childhood trauma is associated with serious psychological outcomes and that resilience and cognitive emotion regulation strategies may help explain how early trauma becomes linked to later risk (Liu et al., 2026). In adolescents, structural relationships between childhood trauma, internet

addiction, and risky behaviors have also been reported, with emotion regulation and distress tolerance functioning as important explanatory mechanisms (Valaei et al., 2025). These findings support the possibility that childhood trauma may function not merely as an independent risk factor, but as a developmental mechanism that shapes the behavioral expression of personality characteristics such as sensation seeking.

The effects of trauma are not uniform across individuals. Individual risk factors appear to influence the extent to which trauma exposure contributes to posttraumatic stress symptoms and reduced psychological wellbeing (van Duinkerken et al., 2025). Research on clinical and counseling psychology doctoral students has likewise shown that trauma-related vulnerability can be associated with posttraumatic stress and substance use outcomes, emphasizing the importance of individual and contextual risk factors (Tiêt et al., 2025). From a developmental perspective, early risk factors may also exert their influence through complex pathways involving mediators, moderators, and cumulative effects across time (Fagan et al., 2025). Therefore, childhood trauma may be especially consequential when combined with pre-existing personality characteristics that promote risk-taking.

In individuals with psychopathic traits, the combination of sensation seeking and childhood trauma may be particularly important. Sensation seeking may increase the attraction of intense and risky situations, while childhood trauma may reduce emotional regulation capacity, increase distress, and foster maladaptive coping strategies. In this context, risky sexual behavior may serve both as a means of obtaining stimulation and as a way of escaping negative emotional states. Previous evidence linking psychopathy to risky sexual behavior (Chan & Beech, 2024), sensation seeking to risk-taking (Azhar & Nugrahawati, 2025; Nasiri Nasab et al., 2024), and childhood trauma to maladaptive behavioral outcomes (Liu et al., 2026; Valaei et al., 2025) provides a theoretical basis for examining these variables within a single explanatory model. Accordingly, the present study aimed to investigate the relationship between sensation seeking and risky sexual behaviors and to determine the mediating role of childhood trauma in this relationship among individuals with psychopathic traits.

Methodology

This study employed a descriptive-correlational design using path analysis. The statistical population consisted of individuals with psychopathic traits or a diagnosis of antisocial personality disorder who were identified during 2025–2026 through psychiatric centers, psychology clinics, specialized counseling centers, and Qazvin Central Prison. Initially, 320 individuals were screened, and 240 participants who met the inclusion criteria were selected through purposive sampling and entered the final analysis. The sample included 67 women and 173 men aged 20 to 50 years. Inclusion criteria consisted of the presence of psychopathic traits or a diagnosis of antisocial personality disorder based on clinical records and specialist confirmation, having at least basic literacy, and providing informed consent. Incomplete questionnaires or circumstances preventing continued participation were considered exclusion criteria.

Data were collected using the Childhood Trauma Questionnaire, the Risky Sexual Behavior Questionnaire, and the Zuckerman Sensation Seeking Scale, Form V. The Childhood Trauma Questionnaire included 28 items covering five dimensions of childhood maltreatment. The Risky Sexual Behavior Questionnaire included 10 items designed to assess engagement in risky sexual conduct. The Zuckerman Sensation Seeking Scale consisted of 40 forced-choice items assessing different dimensions of sensation seeking. Data analysis was conducted at descriptive and inferential levels. Assumptions related to normality, multicollinearity, and independence of errors were evaluated before hypothesis testing. Pearson correlation coefficients were calculated to examine bivariate relationships among the main variables. Path analysis was then conducted in Amos to evaluate direct and indirect effects. The significance of the indirect pathway was tested using bootstrapping. SPSS 27 and Amos were used for statistical analyses.

Findings

The results showed that sensation seeking was positively and significantly correlated with childhood trauma ($r=0.484$, $p<0.01$) and risky sexual behaviors ($r=0.550$, $p<0.01$). Childhood trauma was also positively and significantly correlated with risky sexual behaviors ($r=0.571$, $p<0.01$). These findings indicated that higher levels of sensation seeking were associated with both greater childhood trauma scores and greater engagement in risky sexual behaviors, while greater childhood trauma was itself associated with more risky sexual behavior.

Path analysis further showed that sensation seeking had a significant positive direct effect on risky sexual behaviors ($\beta=0.286$, $B=0.274$, $t=5.374$, $p<0.01$). Sensation seeking also had a significant positive direct effect on childhood trauma ($\beta=0.276$, $B=0.538$, $t=5.077$, $p<0.01$). In addition, childhood trauma exerted a significant positive direct effect on risky sexual behaviors ($\beta=0.278$, $B=0.137$, $t=4.625$, $p<0.01$). The bootstrap analysis demonstrated that the indirect effect of sensation seeking on risky sexual behaviors through childhood trauma was significant ($\beta=0.077$, $B=0.074$, $p<0.01$). Because both the direct and indirect effects of sensation seeking on risky sexual behaviors remained statistically significant, childhood trauma was identified as a partial mediator of this relationship.

The overall path model demonstrated acceptable fit to the observed data. The ratio of chi-square to degrees of freedom was 3.356, while the incremental fit index was 0.912, the comparative fit index was 0.910, the goodness-of-fit index was 0.916, and the normed fit index was 0.909. The root mean square error of approximation was 0.072 and the standardized root mean square residual was 0.061. Taken together, these indices supported the adequacy of the proposed structural model.

Discussion and Conclusion

The findings demonstrate that sensation seeking is an important predictor of risky sexual behavior among individuals with psychopathic traits. Participants with higher sensation-seeking tendencies were more likely to report risky sexual conduct, suggesting that the pursuit of novelty, stimulation, and intense experiences may translate into sexual decision-making characterized by greater risk. In individuals with psychopathic traits, this relationship may be intensified by reduced behavioral inhibition, impulsivity, and diminished sensitivity to negative consequences. As a result, immediate excitement or reward may outweigh consideration of long-term physical, psychological, or interpersonal outcomes.

The positive association between sensation seeking and childhood trauma should be interpreted cautiously because the cross-sectional design does not permit causal conclusions. Nevertheless, the result suggests that sensation seeking and adverse developmental

experiences are meaningfully connected in this population. One possibility is that individuals characterized by greater sensation seeking are more likely to enter risky environments or interpersonal situations, increasing exposure to adverse experiences. Another possibility is that traumatic experiences during childhood alter emotional regulation and coping patterns in ways that subsequently increase the need for stimulation or intense experiences. These processes may also operate simultaneously and be influenced by broader family and environmental conditions.

The significant relationship between childhood trauma and risky sexual behavior further indicates that early adverse experiences may have lasting behavioral consequences. Childhood trauma can disrupt emotion regulation, distress tolerance, trust, self-control, and interpersonal functioning. When these difficulties persist into adulthood, risky sexual behavior may become a maladaptive coping strategy used to reduce distress, obtain immediate emotional relief, or seek stimulation. This interpretation is especially relevant in people with psychopathic traits, who may already have vulnerabilities in impulse control and sensitivity to behavioral consequences.

Overall, the study supports a multidimensional explanation of risky sexual behavior among individuals with psychopathic traits. Rather than being attributed to a single personality characteristic or developmental experience, risky sexual behavior appears to emerge from the interaction of sensation seeking, childhood adversity, and broader behavioral vulnerabilities. The findings emphasize the importance of considering developmental history alongside personality characteristics when assessing individuals at elevated risk. They also suggest that interventions focusing solely on behavioral control may be insufficient if childhood trauma and its emotional consequences remain unaddressed. In conclusion, sensation seeking was directly associated with risky sexual behaviors and also exerted a significant indirect effect through childhood trauma, confirming that childhood trauma partially mediates the relationship between sensation seeking and risky sexual behavior among individuals with psychopathic traits.

رابطه هیجان‌طلبی با رفتارهای پرخطر جنسی: نقش واسطه‌ای ترومای دوران کودکی در افراد دارای صفات سایکوپاتی

۱. پرهام فنودی^۱: کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۲. نگار اکبری زرگر^۲: گروه روانشناسی، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۲. علی فراهانی^۳: استادیار گروه روان‌شناسی، دانشگاه رجا، قزوین، ایران

*ایمیل نویسنده مسئول: negar_akbari20@yahoo.com

انتشار نهایی: ۱۴۰۶/۰۶/۰۱

انتشار اولیه: ۱۴۰۵/۰۷/۰۵

پذیرش: ۱۴۰۵/۰۷/۰۴

بازنگری: ۱۴۰۵/۰۶/۲۷

دریافت: ۱۴۰۴/۰۴/۰۹

چکیده

مقدمه و هدف: رفتارهای پرخطر جنسی در افراد دارای صفات سایکوپاتی می‌توانند تحت تأثیر ویژگی‌های شخصیتی نظیر هیجان‌طلبی و تجارب آسیب‌زای دوران کودکی شکل گیرند و تداوم یابند. پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه هیجان‌طلبی با رفتارهای پرخطر جنسی و تعیین نقش واسطه‌ای ترومای دوران کودکی در این رابطه در افراد دارای صفات سایکوپاتی انجام شد.

روش‌شناسی: پژوهش حاضر از نوع توصیفی-همبستگی و مبتنی بر تحلیل مسیر بود. جامعه آماری شامل افراد دارای صفات سایکوپاتی یا تشخیص اختلال شخصیت ضداجتماعی بود که طی سال‌های ۱۴۰۴ تا ۱۴۰۵ از مراکز روان‌پزشکی، کلینیک‌های روان‌شناسی، مراکز مشاوره تخصصی و زندان مرکزی قزوین شناسایی شدند. پس از غربالگری اولیه ۳۲۰ نفر، ۲۴۰ نفر شامل ۶۷ زن و ۱۷۳ مرد با روش نمونه‌گیری هدفمند وارد مطالعه شدند. ابزارهای گردآوری داده‌ها شامل پرسشنامه ترومای کودکی برنستاین و همکاران، پرسشنامه رفتارهای پرخطر جنسی زارعی و همکاران و مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن بود. داده‌ها با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون، تحلیل مسیر و روش بوت‌استرپ در نرم‌افزارهای SPSS-۲۷ و Amos تحلیل شدند.

یافته‌ها: نتایج همبستگی پیرسون نشان داد هیجان‌طلبی با ترومای دوران کودکی ($r=0.484, p<0.01$) و رفتارهای پرخطر جنسی ($r=0.550, p<0.01$) رابطه مثبت و معناداری داشت و ترومای دوران کودکی نیز با رفتارهای پرخطر جنسی رابطه مثبت و معنادار نشان داد ($r=0.571, p<0.01$). تحلیل مسیر نشان داد هیجان‌طلبی اثر مستقیم مثبت و معناداری بر رفتارهای پرخطر جنسی ($\beta=0.286, p<0.01$) و ترومای دوران کودکی ($\beta=0.276, p<0.01$) داشت و ترومای دوران کودکی نیز رفتارهای پرخطر جنسی را به‌طور مثبت پیش‌بینی کرد ($\beta=0.278, p<0.01$). همچنین، اثر غیرمستقیم هیجان‌طلبی بر رفتارهای پرخطر جنسی از طریق ترومای دوران کودکی معنادار بود ($\beta=0.077, p<0.01$) که بیانگر میانجی‌گری جزئی است. شاخص‌های برازش نیز برازش قابل قبول مدل را تأیید کردند ($\chi^2/df=3.356$, SRMR=0.061, RMSEA=0.072, JFI=0.912, NFI=0.909, GFI=0.916, CFI=0.910).

نتیجه‌گیری: یافته‌ها نشان دادند هیجان‌طلبی هم به‌طور مستقیم و هم از طریق افزایش نقش تجارب آسیب‌زای دوران کودکی با رفتارهای پرخطر جنسی در افراد دارای صفات سایکوپاتی ارتباط دارد. بنابراین، غربالگری همزمان هیجان‌طلبی افراطی و ترومای دوران کودکی و به‌کارگیری مداخلات تروما-محور همراه با آموزش تنظیم هیجان می‌تواند در برنامه‌های پیشگیرانه و درمانی این گروه مورد توجه قرار گیرد.

کلیدواژه‌گان: هیجان‌طلبی، رفتارهای پرخطر جنسی، ترومای دوران کودکی، صفات سایکوپاتی، تحلیل مسیر.

مجوز و حق نشر: © ۱۴۰۶ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به‌صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC) صورت گرفته است. (4.0)

نحوه استناددهی: فنودی، پرهام، اکبری زرگر، نگار، و فراهانی، علی. (۱۴۰۶). رابطه هیجان‌طلبی با رفتارهای پرخطر جنسی: نقش واسطه‌ای ترومای دوران کودکی در افراد دارای صفات سایکوپاتی. *روان‌شناسی انگیزش، رفتار و سلامت*، ۵(۳)، ۱-۱۶.

مقدمه

رفتارهای پرخطر جنسی یکی از حوزه‌های مهم در مطالعات روان‌شناسی سلامت، آسیب‌شناسی روانی و رفتارهای مخاطره‌آمیز است؛ زیرا این دسته از رفتارها می‌توانند فرد را در معرض طیفی از پیامدهای جسمانی، روان‌شناختی، اجتماعی و بین‌فردی قرار دهند. مفهوم رفتار پرخطر جنسی معمولاً به الگوهایی از رفتار جنسی اشاره دارد که در آن احتمال مواجهه با پیامدهای نامطلوب، از جمله روابط جنسی محافظت‌نشده، تعدد شرکای جنسی، تصمیم‌گیری‌های جنسی تکانشی، بی‌توجهی به پیامدهای بلندمدت و ورود به موقعیت‌های جنسی پرخطر افزایش می‌یابد. با این حال، بروز این رفتارها را نمی‌توان صرفاً بر اساس یک عامل منفرد تبیین کرد، بلکه تعامل میان ویژگی‌های شخصیتی، فرایندهای شناختی و هیجانی، تجارب تحولی اولیه و شرایط محیطی در شکل‌گیری و تداوم آن‌ها نقش دارد. در این میان، برخی ویژگی‌های شخصیتی از جمله هیجان‌طلبی و صفات سایکوپاتی به‌طور ویژه با گرایش به رفتارهای مخاطره‌آمیز مرتبط دانسته شده‌اند. بررسی رابطه رفتارهای جنسی پرخطر و سایکوپاتی در نمونه‌های غیر بالینی جوانان نیز نشان داده است که مطالعه همزمان ویژگی‌های سایکوپاتیک و رفتارهای جنسی پرخطر می‌تواند در فهم سازوکارهای روان‌شناختی زیربنایی این دسته از رفتارها اهمیت داشته باشد (Chan & Beech, 2024).

صفات سایکوپاتی مجموعه‌ای از ویژگی‌های بین‌فردی، هیجانی و رفتاری را دربرمی‌گیرد که می‌تواند شامل بی‌اعتنایی نسبت به پیامدهای رفتار، تکانشگری، جست‌وجوی تحریک، هیجان‌خواهی، ضعف در بازدارندگی رفتاری و در برخی افراد کاهش حساسیت نسبت به هنجارهای اجتماعی باشد. این ویژگی‌ها لزوماً در همه افراد به یک شکل یا شدت بروز نمی‌کنند، اما هنگامی که با الگوهای تصمیم‌گیری مخاطره‌آمیز همراه شوند، زمینه برای مشارکت در رفتارهایی فراهم می‌شود که پیامدهای آن‌ها به‌طور کافی مورد ارزیابی قرار نمی‌گیرد. از این منظر، رفتار پرخطر جنسی در افراد دارای صفات سایکوپاتی را می‌توان بخشی از یک الگوی گسترده‌تر خطرپذیری دانست که در آن میل به پاداش فوری و تجربه تحریک بر ارزیابی خطر و ملاحظه پیامدهای آتی غلبه می‌کند. پژوهش درباره رابطه سایکوپاتی و رفتارهای جنسی پرخطر نیز بر ضرورت توجه به

همین پیوند میان صفات شخصیتی و الگوهای رفتاری تأکید دارد (Chan & Beech, 2024). بنابراین، شناسایی متغیرهایی که می‌توانند شدت این رابطه را توضیح دهند یا سازوکارهای میانجی آن را روشن سازند، از اهمیت نظری و کاربردی برخوردار است.

یکی از متغیرهای شخصیتی کلیدی در تبیین رفتارهای پرخطر، هیجان‌طلبی است. هیجان‌طلبی به گرایش فرد برای جست‌وجوی تجربه‌های تازه، پیچیده، متنوع و تحریک‌کننده و پذیرش درجاتی از خطر برای دستیابی به چنین تجربه‌هایی اشاره دارد. افراد دارای سطوح بالاتر هیجان‌طلبی معمولاً نسبت به موقعیت‌های تکراری و کم‌تحریک تحمل کمتری داشته و ممکن است به فعالیت‌هایی گرایش پیدا کنند که شدت عاطفی، هیجانی یا فیزیولوژیک بیشتری ایجاد می‌کنند. این ویژگی می‌تواند در زمینه‌های مختلف رفتار انسانی، از تصمیم‌گیری‌های روزمره تا رفتارهای مخاطره‌آمیز، نقش داشته باشد. برای نمونه، در پژوهش مربوط به کاربران برنامه‌های دوستیابی آنلاین، رابطه هیجان‌طلبی با رفتار خطرپذیر مورد توجه قرار گرفته است و این حوزه نشان می‌دهد که در موقعیت‌هایی که امکان دستیابی سریع به تجربه‌های جدید و محرک فراهم است، هیجان‌طلبی می‌تواند متغیری مهم در تحلیل رفتار خطرپذیر باشد (Azhari & Nugrahawati, 2025). همچنین بررسی شیوع رفتارهای پرخطر و ارتباط آن‌ها با مؤلفه‌های هیجان‌طلبی در مراجعه‌کنندگان به اورژانس اجتماعی، جایگاه این سازه را در مطالعه گروه‌های در معرض آسیب برجسته ساخته است (Nasiri Nasab et al., 2024).

هیجان‌طلبی تنها به رفتارهای جنسی محدود نیست و در طیف وسیعی از رفتارهای مخاطره‌آمیز مورد مطالعه قرار گرفته است. در حوزه رفتار رانندگی، هیجان‌طلبی به‌عنوان یکی از پیش‌بین‌های رفتار رانندگی پرخطر مورد بررسی قرار گرفته و نقش دشواری‌های تنظیم هیجان نیز در این ارتباط مطرح شده است (Li et al., 2022). همچنین، در تصمیم‌گیری‌های مرتبط با پوشش بیمه خودرو، نقش هیجان‌طلبی در کنار ادراک خطر و جنسیت بررسی شده است؛ موضوعی که نشان می‌دهد این ویژگی شخصیتی می‌تواند بر نحوه ادراک و پذیرش خطر در موقعیت‌های مختلف اثرگذار باشد (Jiang et al., 2023). چنین یافته‌هایی از این دیدگاه حمایت می‌کنند که هیجان‌طلبی یک گرایش محدود به یک حوزه خاص نیست، بلکه

می‌تواند در قالب‌های متفاوتی از خطرپذیری ظاهر شود و بسته به شرایط فردی و محیطی، مسیرهای رفتاری متفاوتی ایجاد کند. بنابراین، بررسی آن در ارتباط با رفتارهای جنسی پرخطر، به‌ویژه در افرادی که به دلیل صفات سایکوپاتیک ممکن است در زمینه بازداری رفتاری یا ارزیابی پیامدها آسیب‌پذیرتر باشند، می‌تواند تصویری دقیق‌تر از عوامل روان‌شناختی مرتبط با این رفتارها ارائه کند.

مطالعات مربوط به نوجوانان نیز بر ارتباط میان هیجان‌طلبی و رفتار خطرپذیر تأکید کرده‌اند. در پژوهش‌هایی که نقش هیجان‌طلبی، نفوذ همسالان و رفتار خطرپذیر را بررسی کرده‌اند، هیجان‌طلبی در کنار عوامل اجتماعی به‌عنوان یکی از مؤلفه‌های مرتبط با گرایش به رفتارهای پرخطر مورد توجه قرار گرفته است (Siraj et al., 2021). همچنین مقایسه دختران و پسران نوجوان از نظر خطرپذیری، هیجان‌طلبی و تکانشگری بر اساس میزان تأثیرپذیری از همسالان نشان می‌دهد که رفتارهای مخاطره‌آمیز در بستری از تعامل میان ویژگی‌های فردی و زمینه‌های اجتماعی شکل می‌گیرند (Ghadimi, Bavi Olyayi et al., 2023). این موضوع از آن جهت مهم است که گرایش به تجربه‌های شدید و محرک ممکن است در برخی افراد تحت تأثیر شرایط اجتماعی تقویت شود و در برخی دیگر، با ویژگی‌های شخصیتی پایدارتر مانند تکانشگری یا صفات سایکوپاتی درهم‌تنیده باشد. از این رو، هیجان‌طلبی را می‌توان یکی از مؤلفه‌های مرکزی در مدل‌های چندعاملی رفتار پرخطر دانست، اما برای تبیین دقیق‌تر آن لازم است به عوامل تحولی و تجارب اولیه زندگی نیز توجه شود.

تجارب آسیب‌زای دوران کودکی از مهم‌ترین متغیرهای تحولی هستند که می‌توانند آثار بلندمدتی بر تنظیم هیجان، ادراک خطر، کنترل تکانه و شیوه مواجهه فرد با موقعیت‌های تنش‌زا بر جای بگذارند. ترومای دوران کودکی مفهومی گسترده است که می‌تواند اشکال مختلفی از تجربه‌های آسیب‌زا را شامل شود و پیامدهای آن نیز بسته به نوع، شدت، تداوم و زمینه وقوع تروما متفاوت باشد. اهمیت این تجارب تنها به دوره کودکی محدود نمی‌شود و آثار آن‌ها ممکن است در دوره‌های بعدی زندگی به شکل مشکلات تنظیم هیجان، کاهش تاب‌آوری، رفتارهای اجتنابی یا جبرانی و افزایش آسیب‌پذیری روان‌شناختی ظاهر شود. پژوهش درباره ترومای

دوران کودکی و خطر اخیر خودکشی در افراد مبتلا به اختلال افسردگی اساسی، با تمرکز بر نقش واسطه‌ای تاب‌آوری و راهبردهای شناختی تنظیم هیجان، نشان‌دهنده اهمیت بررسی سازوکارهایی است که از طریق آن‌ها تجارب آسیب‌زای اولیه می‌توانند با رفتارها و پیامدهای پرخطر بعدی مرتبط شوند (Liu et al., 2026). بنابراین، در مطالعه رفتارهای پرخطر نیز توجه به مسیرهای هیجانی و شناختی ناشی از تروما ضروری به نظر می‌رسد.

یکی از سازوکارهای مهمی که می‌تواند ارتباط میان ترومای دوران کودکی و رفتارهای پرخطر را توضیح دهد، اختلال در فرایند تنظیم هیجان است. افرادی که در دوره‌های اولیه رشد در معرض تجربه‌های آسیب‌زا قرار گرفته‌اند، ممکن است در شناسایی، تحمل، تعدیل یا بیان هیجان‌های شدید با دشواری بیشتری مواجه شوند و در نتیجه برای رهایی موقت از حالات هیجانی ناخوشایند به رفتارهایی روی آورند که پاداش فوری یا تحریک شدید فراهم می‌کنند. پژوهش درباره روابط ساختاری ترومای دوران کودکی با اعتیاد به اینترنت و رفتارهای پرخطر در نوجوانان، با بررسی نقش میانجی تنظیم هیجان و تحمل پریشانی، اهمیت این سازوکارها را در پیوند میان تجربه‌های آسیب‌زا و رفتارهای مخاطره‌آمیز برجسته می‌کند (Valaei et al., 2025). در همین راستا، شواهد مربوط به نقش دشواری تنظیم هیجان در ارتباط میان هیجان‌طلبی و رفتار رانندگی خطرناک نیز نشان می‌دهد که صرف وجود گرایش به هیجان‌طلبی برای توضیح کامل خطرپذیری کافی نیست و کیفیت مدیریت هیجان‌ها می‌تواند نحوه تبدیل این گرایش به رفتار واقعی را تحت تأثیر قرار دهد (Li et al., 2022). چنین الگویی می‌تواند در حوزه رفتارهای جنسی پرخطر نیز قابل بررسی باشد.

از سوی دیگر، پیامدهای تروما به‌شدت تحت تأثیر تفاوت‌های فردی قرار دارند. حتی در شرایطی که افراد با رویدادهای آسیب‌زا یا استرس‌زای نسبتاً مشابه مواجه می‌شوند، سطح آسیب‌پذیری روان‌شناختی و پیامدهای بعدی آن‌ها یکسان نیست. مطالعه عوامل خطر فردی مرتبط با اختلال استرس پس از سانحه و بهزیستی پس از مواجهه با تروماهای مرتبط با همه‌گیری بر اهمیت ویژگی‌های فردی در تعیین پیامدهای پس از تروما تأکید می‌کند (van Duinkerken et al., 2025). همچنین بررسی عوامل خطر PTSD و اختلالات

مصرف مواد در دانشجویان دکتری روان‌شناسی بالینی و مشاوره نشان می‌دهد که تروما و آسیب‌پذیری پس از آن را باید در چارچوبی چندعاملی در نظر گرفت که در آن ویژگی‌های فردی، شرایط محیطی و الگوهای مقابله‌ای همزمان نقش دارند (Tiêt et al., 2025). این رویکرد چندعاملی برای بررسی افراد دارای صفات سایکوپاتی اهمیت بیشتری دارد، زیرا ترکیب ویژگی‌های شخصیتی خاص با سابقه تجارب آسیب‌زا ممکن است الگوی متفاوتی از تنظیم هیجان، واکنش به خطر و انتخاب رفتار ایجاد کند.

در تبیین ارتباط میان تجربه‌های اولیه و رفتارهای پرخطر دوره‌های بعدی زندگی، دیدگاه تحولی نیز اهمیت زیادی دارد. عوامل خطر در اوایل زندگی ممکن است به‌طور مستقیم یا از طریق متغیرهای واسطه‌ای و تعدیل‌کننده بر رفتارهای مشکل‌زا در نوجوانی و بزرگسالی اثر بگذارند. بررسی طولی ارتباط میان عوامل خطر اولیه و بزهکاری نوجوانان، با تمرکز بر اثرات مستقیم، میانجی‌ها و تعدیل‌کننده‌ها، ضرورت نگاه فرایندی به تحول رفتارهای پرخطر را نشان داده است (Fagan et al., 2025). بر اساس چنین رویکردی، ترومای دوران کودکی را نباید صرفاً یک متغیر زمینه‌ای ثابت تلقی کرد، بلکه می‌توان آن را عاملی دانست که از طریق ایجاد تغییر در ظرفیت‌های خودتنظیمی، ادراک تهدید، حساسیت به پاداش و الگوهای مقابله‌ای، بر رفتارهای بعدی اثر می‌گذارد. اگر فرد همزمان دارای گرایش بالای هیجان‌طلبی باشد، ممکن است احتمال استفاده از موقعیت‌های شدید و پرتحریک به‌عنوان راهی برای کسب پاداش یا مدیریت هیجان افزایش یابد. در چنین شرایطی، رفتارهای جنسی پرخطر می‌توانند نه فقط پیامد مستقیم هیجان‌طلبی، بلکه نتیجه تعامل این ویژگی با آثار پایدار تجارب آسیب‌زای دوران کودکی باشند.

از نظر مفهومی، می‌توان چند مسیر برای ارتباط هیجان‌طلبی، ترومای دوران کودکی و رفتارهای پرخطر جنسی در نظر گرفت. نخست، افراد هیجان‌طلب ممکن است از مراحل اولیه زندگی بیشتر در معرض موقعیت‌های مخاطره‌آمیز، انتخاب‌های تکانه‌ای یا محیط‌های کم‌ثبات قرار گیرند. دوم، تجربه تروما می‌تواند سامانه‌های تنظیم هیجان و کنترل رفتاری را تضعیف کند و در نتیجه نیاز به تحریک شدید یا پاداش فوری را به یک الگوی مقابله‌ای ناسازگارانه تبدیل سازد. سوم، در افراد دارای صفات سایکوپاتی که ممکن است حساسیت

کمتری نسبت به پیامدهای منفی یا هنجارهای بازدارنده داشته باشند، هم‌افزایی هیجان‌طلبی و آسیب‌پذیری ناشی از تروما می‌تواند زمینه مشارکت در رفتارهای پرخطر را افزایش دهد. مطالعات مربوط به خطرپذیری در کاربران برنامه‌های دوستیابی آنلاین (Azhari & Nugrahawati, 2025)، رفتارهای پرخطر در مراجعان اورژانس اجتماعی (Nasiri Nasab et al., 2024)، تصمیم‌گیری‌های مرتبط با خطر (Jiang et al., 2023) و تعامل میان هیجان‌طلبی و عوامل اجتماعی در نوجوانان (Siraj et al., 2021) همگی بر این نکته دلالت دارند که گرایش به خطر محصول یک فرایند چندبعدی است و نمی‌توان آن را تنها با یک ویژگی شخصیتی توضیح داد.

همچنین باید توجه داشت که رابطه میان هیجان‌طلبی و رفتارهای پرخطر جنسی در افراد دارای صفات سایکوپاتی احتمالاً از نظر شدت و سازوکار با جمعیت عمومی متفاوت است. اگرچه هیجان‌طلبی می‌تواند در بسیاری از افراد به شکل علاقه به فعالیت‌های جدید، رقابتی یا هیجان‌انگیز نمود پیدا کند، ترکیب آن با تکانشگری، ضعف بازداری و سایر مؤلفه‌های سایکوپاتیک می‌تواند جهت رفتاری متفاوتی ایجاد کند. مطالعه اختصاصی رابطه رفتارهای جنسی پرخطر و سایکوپاتی در جوانان اهمیت بررسی این حوزه را به‌طور مستقیم مطرح کرده است (Chan & Beech, 2024). در عین حال، یافته‌های مربوط به تفاوت‌های هیجان‌طلبی، خطرپذیری و تکانشگری در نوجوانان (Ghadimi Bavil Olyayi et al., 2023) و نیز پژوهش‌های مربوط به نقش هیجان‌طلبی در رفتارهای مخاطره‌آمیز دیگر (Li et al., 2022) نشان می‌دهند که برای درک رفتار نهایی باید همزمان عوامل شخصیتی و سازوکارهای تنظیمی بررسی شوند. بر این اساس، وارد کردن ترومای دوران کودکی به مدل تبیینی می‌تواند در روشن شدن بخشی از فرایندی که از ویژگی شخصیتی هیجان‌طلبی به رفتار جنسی پرخطر منتهی می‌شود، سودمند باشد.

از منظر پیشگیری و مداخله نیز روشن شدن این روابط اهمیت دارد. اگر ارتباط میان هیجان‌طلبی و رفتارهای پرخطر جنسی صرفاً مستقیم باشد، مداخلات مبتنی بر کنترل تکانه، افزایش ارزیابی پیامدها و مدیریت نیاز به تحریک می‌توانند اولویت بیشتری پیدا کنند؛ اما اگر بخشی از این رابطه از طریق تجارب آسیب‌زای کودکی و پیامدهای هیجانی آن‌ها شکل گیرد، مداخلات محدود به اصلاح رفتار جاری

بر این اساس، هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه هیجان‌طلبی با رفتارهای پرخطر جنسی و تعیین نقش واسطه‌ای ترومای دوران کودکی در این رابطه در افراد دارای صفات سایکوپاتی بود.

روش‌شناسی

این پژوهش از نوع توصیفی-همبستگی بود که با استفاده از روش تحلیل مسیر انجام شد. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه افراد دارای صفات سایکوپاتی بود که در سال‌های ۱۴۰۴ تا ۱۴۰۵ از طریق مراکز روان‌پزشکی، کلینیک‌های روان‌شناسی، مراکز مشاوره تخصصی و زندان مرکزی قزوین شناسایی شدند. با روش نمونه‌گیری هدفمند و پس از غربالگری اولیه ۳۲۰ نفر، در نهایت ۲۴۰ نفر (۶۷ زن و ۱۷۳ مرد) که واجد ملاک‌های ورود بودند، به‌عنوان نمونه نهایی انتخاب و وارد تحلیل آماری شدند. دامنه سنی نمونه بین ۲۰ تا ۵۰ سال بود (۲۶ درصد بین ۲۰ تا ۳۰ سال، ۳۹ درصد بین ۳۱ تا ۴۰ سال و ۳۵ درصد بین ۴۱ تا ۵۰ سال).

معیارهای ورود شامل داشتن صفات سایکوپاتی یا تشخیص اختلال شخصیت ضداجتماعی بر اساس بررسی پرونده بالینی و تأیید متخصص، برخورداری از حداقل سواد خواندن و نوشتن، و اعلام رضایت آگاهانه بود. معیارهای خروج شامل تکمیل ناقص پرسشنامه‌ها و بروز شرایطی بود که ادامه مشارکت را غیرممکن می‌ساخت.

برای گردآوری داده‌ها از ابزارهای زیر استفاده شد: الف) پرسشنامه ترومای کودکی (برنستاین و همکاران، ۲۰۰۳؛ ترجمه و هنجاریابی کاظمی و همکاران، ۱۳۹۵) با ۲۸ سؤال و پنج خرده‌مقیاس (آلفای کرونباخ ۸۱/۰ تا ۹۴/۰؛ ب) پرسشنامه رفتارهای پرخطر جنسی (زارعی و همکاران، ۱۳۸۹) با ۱۰ سؤال (آلفای کرونباخ ۸۶/۰؛ پ) مقیاس هیجان‌خواهی زاگرمین فرم پنجم (زاگرمین، ۱۹۷۸؛ ترجمه و هنجاریابی محوی شیرازی، ۱۳۸۴) با ۴۰ سؤال دوگزینه‌ای و شش خرده‌مقیاس (آلفای کرونباخ ۸۳/۰ تا ۸۶/۰).

تحلیل داده‌ها در دو سطح توصیفی و استنباطی انجام شد. در سطح توصیفی از میانگین، انحراف استاندارد، چولگی و کشیدگی استفاده شد. در سطح استنباطی، پس از بررسی مفروضه‌های نرمال بودن توزیع (کولموگروف-اسمیرنوف)، هم‌خطی چندگانه (تحمل و

ممکن است کافی نباشند. در این صورت، ارزیابی سابقه تروما، افزایش تحمل پریشانی، بهبود راهبردهای تنظیم هیجان و توجه به آسیب‌پذیری‌های تحولی نیز باید در طراحی برنامه‌های مداخله‌ای مورد توجه قرار گیرد. پژوهش‌های مربوط به ترومای دوران کودکی، تنظیم هیجان و رفتارهای پرخطر (Valaei et al., 2025)، نقش تاب‌آوری و راهبردهای تنظیم شناختی هیجان در پیامدهای مرتبط با تروما (Liu et al., 2026) و اهمیت عوامل خطر فردی در واکنش به تجارب آسیب‌زا (van Duinkerken et al., 2025) بر ضرورت چنین رویکردی تأکید دارند. همچنین توجه به همبودی تروما با سایر رفتارهای مشکل‌زا و اختلالات، از جمله الگوهای مصرف مواد، نشان می‌دهد که آثار تجارب آسیب‌زا می‌توانند در حوزه‌های رفتاری مختلف ظاهر شوند (Tiêt et al., 2025).

با وجود گسترش پژوهش درباره هیجان‌طلبی، خطرپذیری، ترومای دوران کودکی و صفات سایکوپاتی، هنوز نیاز به مدل‌هایی وجود دارد که این متغیرها را در یک چارچوب ساختاری واحد و در ارتباط با رفتارهای پرخطر جنسی بررسی کنند. بسیاری از مطالعات موجود بر رابطه هیجان‌طلبی با انواع کلی رفتارهای خطرپذیر تمرکز داشته‌اند (Azhari & Nugrahawati, 2025; Nasiri Nasab et al., 2024) برخی نقش عوامل واسطه‌ای نظیر ادراک خطر یا تنظیم هیجان را در رفتارهای مخاطره‌آمیز بررسی کرده‌اند (Jiang et al., 2023; Li et al., 2022)، و بخشی دیگر بر پیامدهای ترومای دوران کودکی و مسیرهای روان‌شناختی ناشی از آن تمرکز کرده‌اند (Liu et al., 2026; Valaei et al., 2025). در مقابل، بررسی همزمان هیجان‌طلبی، ترومای دوران کودکی و رفتارهای جنسی پرخطر در جمعیتی که دارای صفات سایکوپاتی هستند می‌تواند شکاف میان مطالعات شخصیت، تروما و رفتار خطرپذیر را کاهش دهد. افزون بر این، رویکردهای تحولی نشان می‌دهند که عوامل خطر اولیه ممکن است از طریق سازوکارهای میانجی به پیامدهای رفتاری بعدی منجر شوند (Fagan et al., 2025)؛ بنابراین، آزمون نقش میانجی ترومای دوران کودکی می‌تواند درک دقیق‌تری از ساختار روابط میان متغیرهای مورد مطالعه فراهم کند.

یافته‌ها

میانگین و انحراف استاندارد نمرات هیجان‌طلبی، ترومای کودکی و رفتارهای پرخطر جنسی به ترتیب ۵۸/۲۷ (۲۶۳/۶)، ۳۷/۷۶ (۹۶۸/۱۲) و ۷۸/۳۵ (۴۸۵/۶) به دست آمد. مقادیر چولگی و کشیدگی همه متغیرها در دامنه ± 2 قرار داشت و آزمون کولموگروف-اسمیرنوف نیز نرمال بودن توزیع را تأیید کرد ($p > 0.05$). بررسی هم‌خطی چندگانه نشان داد هیچ‌یک از متغیرها با این مشکل مواجه نبودند.

VIF و استقلال خطاها (دوربین-واتسون)، از همبستگی پیرسون و تحلیل مسیر (Amos) برای آزمون رابطه مستقیم و غیرمستقیم هیجان‌طلبی با رفتارهای پرخطر جنسی از طریق ترومای دوران کودکی استفاده شد. معنی‌داری اثر غیرمستقیم با روش بوت‌استرپ بررسی گردید. تحلیل‌ها با SPSS-۲۷ و Amos انجام شد. ملاحظات اخلاقی شامل کسب رضایت آگاهانه کتبی، محرمانگی اطلاعات، امکان انصراف در هر مرحله و کدگذاری اطلاعات برای حفظ هویت افراد بود.

جدول ۱- میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای پژوهش

متغیر	میانگین	انحراف استاندارد	چولگی	کشیدگی
هیجان‌طلبی	۲۷.۵۸	۶.۲۶۳	-۰.۶۱۳	۰.۳۹۳
ترومای دوران کودکی	۷۶.۳۷	۱۲.۹۶۸	-۰.۳۷۰	۰.۱۰۰
رفتارهای پرخطر جنسی	۳۵.۷۸	۶.۴۸۵	-۰.۵۴۷	۰.۷۹۶

کودکی نیز با رفتارهای پرخطر جنسی رابطه مثبت و معناداری داشت ($r = 0.571, p < 0.01$).

نتایج ضرایب همبستگی پیرسون (جدول ۲) نشان داد هیجان‌طلبی با ترومای دوران کودکی ($r = 0.484$) و با رفتارهای پرخطر جنسی ($r = 0.550$) رابطه مثبت و معناداری دارد ($p < 0.01$). ترومای دوران جدول ۲- ماتریس ضرایب همبستگی پیرسون بین متغیرهای پژوهش

متغیر	۱- هیجان‌طلبی	۲- ترومای کودکی	۳- رفتارهای پرخطر جنسی
۱- هیجان‌طلبی	۱		
۲- ترومای کودکی	۰.۴۸۴**	۱	
۳- رفتارهای پرخطر جنسی	۰.۵۵۰**	۰.۵۷۱**	۱

۱ تأیید شد) و بر ترومای دوران کودکی دارد ($\beta = 0.276, p < 0.01$)؛ فرضیه ۲ تأیید شد).

نتایج تحلیل مسیر (جدول ۳) نشان داد هیجان‌طلبی اثر مستقیم، مثبت و معناداری بر رفتارهای پرخطر جنسی ($\beta = 0.286, p < 0.01$)؛ فرضیه جدول ۳- ضرایب مسیر روابط مستقیم بین متغیرهای پژوهش

مسیر	B	β	t	سطح معنی‌داری
هیجان‌طلبی ← رفتارهای پرخطر جنسی	۰.۲۷۴	۰.۲۸۶	۵.۳۷۴	$p < 0.01$
هیجان‌طلبی ← ترومای دوران کودکی	۰.۵۳۸	۰.۲۷۶	۵.۰۷۷	$p < 0.01$
ترومای دوران کودکی ← رفتارهای پرخطر جنسی	۰.۱۳۷	۰.۲۷۸	۴.۶۲۵	$p < 0.01$

هم‌زمان اثر مستقیم و غیرمستقیم، ترومای دوران کودکی نقش میانجی جزئی ایفا می‌کند (فرضیه ۳ تأیید شد).

نتایج آزمون بوت‌استرپ (جدول ۴) نشان داد اثر غیرمستقیم هیجان‌طلبی بر رفتارهای پرخطر جنسی از طریق ترومای دوران کودکی معنادار است ($\beta=0.077, p<0.01$)؛ با توجه به معنادار بودن

جدول ۴- ضریب اثر غیرمستقیم هیجان‌طلبی بر رفتارهای پرخطر جنسی از طریق ترومای دوران کودکی (بوت‌استرپ)

اثر غیرمستقیم	B	β	سطح معنی‌داری
هیجان‌طلبی ← ترومای کودکی ← رفتارهای پرخطر جنسی	۰.۰۷۴	۰.۰۷۷	$p<0.01$

شاخص‌های برازش مدل (جدول ۵) در دامنه قابل قبول قرار داشتند ($\chi^2/df=3/356$ ؛ $RMSEA=0.072$ ؛ $SRMR=0.061$ ؛ $GFI=0.916$ ؛ $NFI=0.909$ ؛ $IFI=0.912$) که برازش مطلوب مسیرهای بررسی شده را نشان می‌دهد.

جدول ۵- شاخص‌های برازش مدل مسیر

شاخص برازش	دامنه مورد قبول	مقدار مشاهده‌شده	ارزایی
χ^2/df	≥ 5	۳.۳۵۶	مناسب
IFI	< 0.9	۰.۹۱۲	مناسب
CFI	< 0.9	۰.۹۱۰	مناسب
GFI	< 0.9	۰.۹۱۶	مناسب
NFI	< 0.9	۰.۹۰۹	مناسب
RMSEA	> 0.08	۰.۰۷۲	مناسب
SRMR	> 0.08	۰.۰۶۱	مناسب

رفتارهای پرخطر جنسی از طریق ترومای دوران کودکی نیز معنادار به دست آمد ($\beta=0.077, p<0.01$) و از آنجا که اثر مستقیم هیجان‌طلبی پس از ورود متغیر میانجی همچنان معنادار باقی ماند، ترومای دوران کودکی نقش میانجی جزئی در این رابطه ایفا کرد. همچنین شاخص‌های برازش مدل در دامنه قابل قبول قرار داشتند و از کفایت ساختار مفهومی پیشنهادی حمایت کردند.

نخستین یافته پژوهش، یعنی رابطه مثبت هیجان‌طلبی با رفتارهای پرخطر جنسی، با مبانی نظری رفتار خطرپذیر و نتایج مطالعات پیشین همسو است. هیجان‌طلبی نشان‌دهنده گرایش نسبتاً پایدار به تجربه محرک‌های تازه، شدید و متنوع است و افراد دارای سطوح بالاتر این ویژگی معمولاً آمادگی بیشتری برای ورود به موقعیت‌هایی دارند که در کنار پاداش فوری، درجه‌ای از عدم قطعیت و خطر نیز وجود دارد. در افراد دارای صفات سایکوپاتی، این گرایش ممکن است به دلیل تکانشگری بیشتر، توجه کمتر به پیامدهای بلندمدت و ضعف در سازوکارهای بازداری رفتاری با شدت بیشتری در رفتارهای واقعی منعکس شود. یافته حاضر با نتایج پژوهش Chan و Beech هم‌راستا

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که هیجان‌طلبی با رفتارهای پرخطر جنسی در افراد دارای صفات سایکوپاتی رابطه مثبت و معناداری دارد و افزایش هیجان‌طلبی با افزایش احتمال گرایش به رفتارهای جنسی مخاطره‌آمیز همراه است. نتایج همبستگی پیرسون نشان داد بین هیجان‌طلبی و رفتارهای پرخطر جنسی همبستگی مثبت و معناداری وجود دارد ($r=0.550, p<0.01$) و تحلیل مسیر نیز نشان داد هیجان‌طلبی اثر مستقیم، مثبت و معناداری بر رفتارهای پرخطر جنسی دارد ($\beta=0.286, p<0.01$). افزون بر این، هیجان‌طلبی با ترومای دوران کودکی رابطه مثبت و معناداری داشت ($r=0.484, p<0.01$) و اثر مستقیم آن بر ترومای دوران کودکی نیز معنادار بود ($\beta=0.276, p<0.01$). ترومای دوران کودکی نیز با رفتارهای پرخطر جنسی همبستگی مثبت و معناداری نشان داد ($r=0.571, p<0.01$) و اثر مستقیم آن بر رفتارهای پرخطر جنسی معنادار بود ($\beta=0.278, p<0.01$). مهم‌تر از همه، اثر غیرمستقیم هیجان‌طلبی بر

هیجان‌طلبی می‌تواند فرد را نسبت به موقعیت‌های دارای پاداش فوری و تحریک بالا حساس‌تر کند. در چنین شرایطی، اگر بازداری رفتاری، کنترل تکانه یا ارزیابی پیامدها نیز ضعیف باشد، احتمال تبدیل گرایش هیجان‌طلبانه به رفتار پرخطر افزایش می‌یابد.

یافته دوم پژوهش نشان داد هیجان‌طلبی با ترومای دوران کودکی رابطه مثبت و معناداری دارد. این نتیجه را باید با احتیاط و در چهارچوب ماهیت همبستگی پژوهش تفسیر کرد و نمی‌توان آن را به معنای ایجاد مستقیم ترومای کودکی توسط هیجان‌طلبی دانست. با این حال، از منظر تحولی می‌توان فرض کرد که ویژگی‌های شخصیتی و خلقی مرتبط با هیجان‌طلبی ممکن است احتمال قرار گرفتن فرد در برخی محیط‌ها یا موقعیت‌های پرریسک را افزایش دهند یا آنکه هر دو سازه تحت تأثیر عوامل محیطی و خانوادگی مشترک شکل گرفته باشند. پژوهش Fagan و همکاران درباره ارتباط طولی عوامل خطر اولیه با بزهکاری نوجوانان نیز نشان می‌دهد که عوامل مخاطره‌آمیز دوران اولیه زندگی می‌توانند از طریق مسیرهای مستقیم، واسطه‌ای و تعدیل‌کننده با رفتارهای مسئله‌ساز دوره‌های بعدی مرتبط شوند (Fagan et al., 2025). از این منظر، پیوند مشاهده‌شده میان هیجان‌طلبی و ترومای کودکی می‌تواند بازتاب تعامل پیچیده‌ای میان ویژگی‌های فردی و بافت‌های رشدی باشد و نباید به یک رابطه علی یک‌سویه تقلیل داده شود.

از سوی دیگر، مطالعات مربوط به ادراک خطر نیز به روشن شدن این یافته کمک می‌کنند. Jiang و همکاران نشان دادند که هیجان‌طلبی می‌تواند با تصمیم‌گیری در موقعیت‌های دارای خطر مرتبط باشد و ادراک خطر در این فرایند نقش مهمی دارد (Jiang et al., 2023). در افراد با هیجان‌طلبی بالا، جذابیت تجربه یا پاداش ممکن است بر ادراک احتمال پیامدهای منفی غلبه کند. این سازوکار می‌تواند از دوره‌های اولیه رشد در تعامل با محیط شکل گیرد و در صورت وجود زمینه‌های خانوادگی نامطلوب یا تجارب آسیب‌زا، پیچیده‌تر شود. بنابراین، همبستگی مثبت میان هیجان‌طلبی و ترومای دوران کودکی در پژوهش حاضر ممکن است نشان‌دهنده آن باشد که افراد با سطوح بالاتر هیجان‌طلبی، در بسترهای خاص، در معرض تجربه‌های پرتنش یا آسیب‌زا قرار گرفته‌اند یا پس از تجربه تروما، نیاز

است که ارتباط میان سایکوپاتی و رفتار جنسی پرخطر را در جوانان بررسی کردند و بر اهمیت صفات سایکوپاتیک در فهم الگوهای مخاطره‌آمیز جنسی تأکید داشتند (Chan & Beech, 2024). بر این اساس، زمانی که نیاز به تحریک و تجربه‌های جدید با صفات سایکوپاتیک همراه می‌شود، ممکن است ارزیابی شناختی خطر در برابر انگیزه دستیابی به تحریک یا پاداش فوری در جایگاه ثانویه قرار گیرد و فرد با احتمال بیشتری وارد موقعیت‌های جنسی پرخطر شود.

این یافته همچنین با پژوهش‌های انجام‌شده در دیگر حوزه‌های رفتار خطرپذیر همخوانی دارد. Azhari و Nugrahawati نشان دادند که هیجان‌طلبی با رفتار خطرپذیر در کاربران برنامه‌های دوستیابی آنلاین مرتبط است؛ محیطی که دسترسی سریع به تعاملات جدید، فرصت‌های متعدد برای تجربه‌های بین‌فردی و احتمال تصمیم‌گیری‌های تکانشی را فراهم می‌کند (Azhari & Nugrahawati, 2025). همچنین Nasiri Nasab و همکاران در بررسی رفتارهای پرخطر در افراد مراجعه‌کننده به اورژانس اجتماعی، ارتباط مؤلفه‌های هیجان‌طلبی با رفتارهای مخاطره‌آمیز را گزارش کردند (Nasiri Nasab et al., 2024). این همسویی نشان می‌دهد که هیجان‌طلبی را می‌توان یک عامل فراگیر در زمینه خطرپذیری تلقی کرد که بسته به ویژگی‌های فرد و شرایط محیطی ممکن است در قالب‌های مختلفی از جمله رفتار جنسی پرخطر، رفتارهای اجتماعی مسئله‌ساز یا سایر اشکال خطرپذیری ظاهر شود.

نتایج مطالعه حاضر با شواهد حاصل از پژوهش‌های مربوط به نوجوانان نیز قابل تبیین است. Siraj و همکاران در بررسی هیجان‌طلبی، نفوذ همسالان و رفتار خطرپذیر در نوجوانان، نشان دادند که هیجان‌طلبی در کنار عوامل بین‌فردی می‌تواند در شکل‌گیری رفتارهای مخاطره‌آمیز اهمیت داشته باشد (Siraj et al., 2021). همچنین Ghadimi Babil Olyayi و همکاران با مقایسه خطرپذیری، هیجان‌طلبی و تکانشگری در دختران و پسران نوجوان بر نقش همزمان ویژگی‌های فردی و تأثیرات محیط اجتماعی در رفتارهای پرخطر تأکید کردند (Ghadimi Babil Olyayi et al., 2023). اگرچه جمعیت پژوهش حاضر شامل افراد دارای صفات سایکوپاتی بود و از نظر ویژگی‌های روان‌شناختی با نمونه‌های عمومی نوجوانان تفاوت داشت، اصل مشترک در این مطالعات آن است که

بیشتری به تحریک، اجتناب از هیجان‌های منفی و جست‌وجوی موقعیت‌های شدید پیدا کرده‌اند.

یافته سوم پژوهش مبنی بر رابطه مثبت ترومای دوران کودکی با رفتارهای پرخطر جنسی، با مجموعه‌ای از مطالعات مربوط به پیامدهای بلندمدت تروما همخوان است. تجربه تروما در دوران کودکی می‌تواند بر ظرفیت تنظیم هیجان، تحمل پریشانی، شیوه پردازش تهدید، خودکنترلی و نحوه مواجهه با هیجان‌های منفی اثر بگذارد. Valaei و همکاران در بررسی روابط ساختاری ترومای دوران کودکی با اعتیاد به اینترنت و رفتارهای پرخطر نوجوانان نشان دادند که تنظیم هیجان و تحمل پریشانی در این ارتباط اهمیت دارند (Valaei et al., 2025). این یافته از این دیدگاه حمایت می‌کند که افراد دارای سابقه تروما ممکن است برای کاهش هیجان‌های منفی، اجتناب از خاطرات ناخوشایند یا دستیابی سریع به تجربه‌ای لذت‌بخش به رفتارهایی متوسل شوند که در کوتاه‌مدت کارکرد تنظیمی دارند، اما در بلندمدت می‌توانند با پیامدهای نامطلوب همراه باشند. رفتارهای جنسی پرخطر نیز در برخی افراد ممکن است چنین کارکردی پیدا کنند و به ابزاری برای جست‌وجوی تحریک، کاهش تنش یا فاصله گرفتن موقت از حالات هیجانی دردناک تبدیل شوند.

این تبیین با یافته‌های Liu و همکاران نیز هماهنگ است که در مطالعه افراد مبتلا به اختلال افسردگی اساسی، ارتباط ترومای دوران کودکی با خطر خودکشی را با تأکید بر نقش تاب‌آوری و راهبردهای شناختی تنظیم هیجان بررسی کردند (Liu et al., 2026). اگرچه پیامد مورد مطالعه آنان با رفتارهای جنسی پرخطر متفاوت بود، اهمیت نظری مطالعه آنان در نشان دادن این نکته است که پیامدهای تروما اغلب از طریق متغیرهای روان‌شناختی میانی، از جمله توانایی تنظیم هیجان و منابع سازگاری فرد، بروز می‌کنند. همچنین van Duinkerken و همکاران نشان دادند که عوامل خطر فردی در تفاوت افراد از نظر پیامدهای روان‌شناختی پس از مواجهه با تروما نقش تعیین‌کننده‌ای دارند (van Duinkerken et al., 2025). بنابراین، تروما را نمی‌توان به‌طور مستقل از ساختار شخصیتی فرد تحلیل کرد؛ بلکه اثر آن ممکن است در افراد دارای ویژگی‌هایی نظیر هیجان‌طلبی بالا و صفات سایکوپاتی برجسته‌تر یا متفاوت باشد.

در همین راستا، Tiêt و همکاران نیز با بررسی عوامل خطر اختلال استرس پس از سانحه و اختلالات مصرف مواد نشان دادند که مواجهه با فشارهای روان‌شناختی و آسیب‌زا در تعامل با ویژگی‌های فردی می‌تواند با پیامدهای بالینی و رفتاری مختلف همراه باشد (Tiêt et al., 2025). اگرچه جامعه پژوهش آنان با نمونه پژوهش حاضر متفاوت بود، نتیجه کلی آن با چارچوب تبیینی حاضر سازگار است: تجربه تروما الزاماً به یک پیامد واحد منتهی نمی‌شود، بلکه بسته به منابع روان‌شناختی، الگوهای تنظیمی و ویژگی‌های فرد می‌تواند در قالب رفتارهای گوناگون بروز یابد. بنابراین، در افراد دارای صفات سایکوپاتی، ترومای کودکی ممکن است در کنار تکانشگری، کاهش بازداری و جست‌وجوی تحریک، خطر مشارکت در رفتارهای جنسی پرخطر را تشدید کند.

مهم‌ترین یافته پژوهش حاضر، تأیید نقش میانجی جزئی ترومای دوران کودکی در رابطه میان هیجان‌طلبی و رفتارهای پرخطر جنسی بود. معنادار بودن اثر غیرمستقیم ($\beta=0.077, p<0.01$) نشان می‌دهد بخشی از رابطه میان هیجان‌طلبی و رفتارهای جنسی پرخطر از مسیر ترومای دوران کودکی قابل توضیح است، در حالی که باقی ماندن اثر مستقیم هیجان‌طلبی نشان می‌دهد این متغیر مستقل از تروما نیز با رفتار جنسی پرخطر ارتباط دارد. این الگو از یک مدل چندمسیره حمایت می‌کند؛ به این معنا که هیجان‌طلبی می‌تواند از یک سو به‌طور مستقیم با انتخاب موقعیت‌های پر تحریک و مخاطره‌آمیز مرتبط باشد و از سوی دیگر، در تعامل با تجارب آسیب‌زای اولیه و پیامدهای روان‌شناختی ناشی از آن‌ها، خطر رفتارهای جنسی پرخطر را افزایش دهد.

برای توضیح این میانجی‌گری می‌توان نقش تنظیم هیجان را به‌عنوان یک سازوکار زمینه‌ای در نظر گرفت. Li و همکاران نشان دادند که دشواری در تنظیم هیجان می‌تواند در رابطه میان هیجان‌طلبی و رفتار رانندگی پرخطر نقش واسطه‌ای داشته باشد (Li et al., 2022). اگر این منطبق با رفتارهای جنسی پرخطر تعمیم داده شود، می‌توان استدلال کرد که هیجان‌طلبی در افرادی که سابقه تروما دارند و در تنظیم هیجان با دشواری مواجه‌اند، احتمال بیشتری دارد که به شکل رفتاری مخاطره‌آمیز بروز کند. به بیان دیگر، فرد هیجان‌طلبی که در گذشته تجارب آسیب‌زا داشته است، ممکن است نه تنها برای

باشد. بنابراین، یافته‌های پژوهش حاضر بر ضرورت گذار از مدل‌های تک‌عاملی به مدل‌های ساختاری و چندسطحی در تبیین رفتارهای جنسی پرخطر تأکید می‌کند.

در مجموع، نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که هیجان‌طلبی در افراد دارای صفات سایکوپاتی هم به‌طور مستقیم و هم به‌طور غیرمستقیم، از طریق ترومای دوران کودکی، با رفتارهای پرخطر جنسی مرتبط است. این نتیجه با مجموعه شواهدی که هیجان‌طلبی را عامل مؤثر در رفتارهای خطرپذیر می‌دانند (Azhari & Nugrahawati, 2025; Ghadimi Bavi Olyayi et al., 2023; Siraj et al., 2021) و نیز مطالعاتی که بر آثار بلندمدت تروما و سازوکارهای تنظیمی آن تأکید دارند (Liu et al., 2026; Valaei et al., 2025; van Duinkerken et al., 2025) هماهنگ است. یافته حاضر همچنین نشان می‌دهد برای فهم رفتارهای جنسی پرخطر در افراد دارای صفات سایکوپاتی، تمرکز صرف بر رفتار آشکار یا یک ویژگی شخصیتی کافی نیست و باید تاریخچه تحولی، تجارب آسیب‌زا و سازوکارهای هیجانی نیز در مدل‌های تبیینی لحاظ شوند.

پژوهش حاضر با چند محدودیت همراه بود که در تفسیر و تعمیم نتایج باید مورد توجه قرار گیرند. نخست، طرح پژوهش از نوع توصیفی-همبستگی و مبتنی بر تحلیل مسیر بود؛ بنابراین، اگرچه جهت روابط نظری میان متغیرها در مدل مشخص شد، نمی‌توان از یافته‌ها استنباط علی قطعی کرد. دوم، نمونه پژوهش با روش نمونه‌گیری هدفمند و از میان افراد شناسایی‌شده در مراکز روان‌پزشکی، کلینیک‌های روان‌شناسی، مراکز مشاوره و زندان مرکزی قزوین انتخاب شد؛ از این رو، تعمیم نتایج به همه افراد دارای صفات سایکوپاتی یا سایر مناطق جغرافیایی باید با احتیاط انجام شود. سوم، داده‌ها عمدتاً بر اساس ابزارهای خودگزارشی گردآوری شدند و متغیرهایی مانند ترومای دوران کودکی و رفتارهای جنسی پرخطر ممکن است تحت تأثیر خطای یادآوری، تمایل به ارائه پاسخ‌های اجتماعی مطلوب یا حساسیت موضوع قرار گرفته باشند. چهارم، انواع مختلف ترومای دوران کودکی به‌صورت جداگانه در مدل بررسی نشدند و استفاده از نمره کلی ممکن است تفاوت اثر سوءاستفاده عاطفی، جسمی، جنسی و انواع غفلت را پنهان کرده باشد. همچنین، متغیرهایی مانند تنظیم هیجان، تکانشگری، مصرف مواد، حمایت اجتماعی، سبک دلبستگی و شدت صفات سایکوپاتی که ممکن

دستیابی به تحریک و لذت، بلکه برای فرار از احساسات منفی، بی‌حسی هیجانی یا کاهش پریشانی نیز به رفتارهای شدیدتر روی آورد. یافته‌های Valaei و همکاران درباره نقش تنظیم هیجان و تحمل پریشانی در ارتباط ترومای کودکی با رفتارهای پرخطر، از این تفسیر پشتیبانی می‌کند (Valaei et al., 2025).

از منظر دیگر، هیجان‌طلبی می‌تواند با کاهش ادراک خطر یا افزایش وزن ذهنی پاداش نسبت به پیامد منفی همراه شود. یافته Jiang و همکاران درباره نقش ادراک خطر در ارتباط هیجان‌طلبی با تصمیم‌گیری‌های مخاطره‌آمیز مؤید اهمیت فرایندهای ارزیابی شناختی در این زمینه است (Jiang et al., 2023). در فردی دارای صفات سایکوپاتی، این الگو ممکن است به دلیل ضعف نسبی در حساسیت نسبت به پیامدهای منفی تقویت شود؛ اگر سابقه تروما نیز وجود داشته باشد، اختلال در تنظیم هیجان و نیاز به تجربه تحریک یا اجتناب از حالات هیجانی منفی می‌تواند مزید بر علت شود. در نتیجه، رفتار جنسی پرخطر ممکن است حاصل برهم‌کنش سه لایه باشد: گرایش شخصیتی به تحریک، آسیب‌پذیری تحولی ناشی از تروما، و ویژگی‌های سایکوپاتی که مرتبط با بازداری و ارزیابی پیامدها. همخوانی این نتیجه با مطالعه Chan و Beech درباره پیوند سایکوپاتی و رفتار جنسی پرخطر (Chan & Beech, 2024) و مطالعات هیجان‌طلبی و رفتار خطرپذیر (Azhari & Nugrahawati, 2025; Nasiri Nasab et al., 2024) از اعتبار این تبیین حمایت می‌کند.

همچنین، یافته میانجی‌گری حاضر با رویکردهای تحولی که بر تجمع و تعامل عوامل خطر تأکید دارند سازگار است. پژوهش Fagan و همکاران نشان داد که عوامل خطر اولیه می‌توانند از طریق زنجیره‌ای از سازوکارهای واسطه‌ای به رفتارهای مشکل‌زا در دوره‌های بعدی زندگی مرتبط شوند (Fagan et al., 2025). بر مبنای این دیدگاه، رفتار پرخطر جنسی را نمی‌توان صرفاً پیامد یک ویژگی شخصیتی یا یک تجربه آسیب‌زا دانست، بلکه بهتر است آن را برآیند فرایندی دانست که طی آن عوامل شخصیتی، تحولی و تنظیمی در طول زمان با یکدیگر تعامل می‌کنند. در افراد دارای صفات سایکوپاتی، این فرایند ممکن است به دلیل وجود همزمان هیجان‌طلبی، تکانشگری، کاهش حساسیت به پیامدها و سابقه تروما از شدت بیشتری برخوردار

است در روابط مشاهده‌شده نقش داشته باشند، وارد مدل پژوهش نشدند.

پیشنهاد می‌شود مطالعات آینده از طرح‌های طولی استفاده کنند تا ترتیب زمانی و مسیرهای احتمالی اثرگذاری میان ترومای دوران کودکی، هیجان‌طلبی و رفتارهای پرخطر جنسی با دقت بیشتری بررسی شود. همچنین استفاده از نمونه‌های بزرگ‌تر و متنوع‌تر از نظر سن، جنسیت، وضعیت اجتماعی-اقتصادی و منطقه جغرافیایی می‌تواند قابلیت تعمیم یافته‌ها را افزایش دهد. بررسی جداگانه انواع ترومای دوران کودکی و مقایسه قدرت اثر هر یک بر رفتارهای جنسی پرخطر نیز می‌تواند اطلاعات دقیق‌تری درباره مسیرهای آسیب‌شناختی فراهم سازد. توصیه می‌شود در مدل‌های آتی متغیرهای میانجی یا تعدیل‌کننده‌ای مانند تنظیم هیجان، تحمل پریشانی، تکانشگری، ادراک خطر، مصرف مواد، سبک دلبستگی، حمایت اجتماعی و شدت صفات سایکوپاتی وارد شوند. مقایسه افراد دارای صفات سایکوپاتی با گروه‌های بالینی دیگر و افراد جمعیت عمومی نیز می‌تواند مشخص کند که آیا مدل حاضر ویژگی اختصاصی این جمعیت است یا الگویی عمومی‌تر در رفتارهای خطرپذیر محسوب می‌شود. استفاده از مصاحبه‌های بالینی، داده‌های رفتاری، گزارش متخصصان و اطلاعات پرونده در کنار پرسشنامه‌های خودگزارشی نیز می‌تواند اعتبار سنجش را افزایش دهد.

از منظر کاربردی، پیشنهاد می‌شود در ارزیابی افراد دارای صفات سایکوپاتی، غربالگری رفتارهای پرخطر جنسی به صورت همزمان با ارزیابی هیجان‌طلبی و سابقه تروماهای دوران کودکی انجام شود. برنامه‌های مداخله‌ای بهتر است تنها بر کاهش رفتارهای مخاطره‌آمیز متمرکز نباشند و مؤلفه‌هایی مانند آموزش تنظیم هیجان، افزایش تحمل پریشانی، کنترل تکانه، بهبود ارزیابی پیامدهای رفتار و شناسایی محرک‌های هیجانی را نیز دربرگیرند. در افرادی که سابقه تروما دارند، به کارگیری مداخلات تروما-محور در کنار برنامه‌های کاهش خطر می‌تواند مناسب‌تر باشد. همچنین، در مراکز روان‌پزشکی، کلینیک‌های روان‌شناسی، زندان‌ها و مراکز مشاوره پیشنهاد می‌شود پروتکل‌های غربالگری چندبعدی طراحی شود تا افراد دارای ترکیب هیجان‌طلبی بالا، سابقه تروما و رفتارهای جنسی پرخطر در مراحل اولیه شناسایی شوند. آموزش مهارت‌های

تصمیم‌گیری، ارزیابی خطر، خودکنترلی و تنظیم هیجان و نیز ارائه مشاوره‌های فردی متناسب با سابقه تحولی هر فرد می‌تواند به کاهش رفتارهای پرخطر و پیامدهای جسمانی و روان‌شناختی مرتبط با آن‌ها کمک کند.

تعارض منافع

بین نویسندگان هیچ تعارض منافی وجود نداشت.

حامی مالی

این پژوهش بدون هیچ حمایت مالی و با هزینه شخصی انجام شد.

ملاحظات اخلاقی

در این مطالعه، اهمیت و ضرورت پژوهش برای نمونه‌ها تشریح و درباره رعایت ملاحظات اخلاقی مانند رازداری، محرمانگی، حفظ حریم نمونه‌ها، آزادی جهت شرکت در پژوهش و انصراف از آن و غیره به آنان اطمینان داده شد.

مشارکت نویسندگان

نویسندگان این مقاله با یکدیگر مشارکت داشتند.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از تمامی افرادی که در مراحل پژوهش همکاری و یاری نمودند تقدیر و تشکر می‌شود.

References

- Azhari, K. N., & Nugrahawati, E. N. (2025). Pengaruh Sensation Seeking Terhadap Risk Taking Behavior Pada Pengguna Aplikasi Kencan Online. *Bandung Conference Series Psychology Science*, 5(1), 325-334. <https://doi.org/10.29313/bcsp.v5i1.16423>
- Chan, H. C., & Beech, A. (2024). Risky sexual behavior and psychopathy: testing the relationship in a non-clinical sample of young adults in Hong Kong. *Behavioral Sciences*, 14(2), 94. <https://doi.org/10.3390/bs14020094>
- Fagan, J., Cabrera, N., & Kobulsky, J. (2025). Longitudinal associations between early risk and adolescent delinquency: Mediators, moderators, and main effects. *Development and Psychopathology*, 37(1), 192-206. <https://doi.org/10.1017/S0954579423001517>
- Ghadimi Babil Olyayi, N., Khanjani, Z., & Hashemi, T. (2023). Comparing the Level of Risk-Taking, Sensation-Seeking and Impulsivity of Adolescent Girls and Boys Based on the Level of Influence of Peers. *mui-jbs*, 20(4), 622-633. <https://doi.org/10.52547/rbs.20.4.5>
- Jiang, S.-M., Xiang, F., & Yang, I. (2023). Sensation Seeking and Automobile Insurance Coverage Decisions: A Moderated Mediation Model of Gender and Risk Perception. *Social Behavior and Personality an International Journal*, 51(11), 1-9. <https://doi.org/10.2224/sbp.127774>

- Li, J., Zhou, Y., Ge, Y., & Qu, W. (2022). Sensation Seeking Predicts Risky Driving Behavior: The Mediating Role of Difficulties in Emotion Regulation. *Risk Analysis*. <https://doi.org/10.1111/risa.14066>
- Liu, Q., Ma, H., Li, J., Chen, M., Zhang, Y., Tang, Z., & Ye, G. (2026). Childhood Trauma and Recent Suicide Risk in Major Depressive Disorder: Exploring the Mediating Effect of Resilience and Cognitive Emotion Regulation Strategies. *BMC psychiatry*, 26(1), 28. <https://doi.org/10.1186/s12888-025-07674-7>
- Nasiri Nasab, Z., Tajdin, A. A., Aghajani Khotbehsara, E., Naderipour, M. R., & Aziminia, F. (2024). Investigating the Prevalence of Risky Behaviors and Their Relationship with the Components of Sensation Seeking in Patients Referred to Social Emergency. *Razi Journal of Medical Sciences*, 31(1), 1-9. <https://doi.org/10.47176/rjms.31.175>
- Siraj, R., Najam, B., & Ghazal, S. (2021). Sensation Seeking, Peer Influence, and Risk-Taking Behavior in Adolescents. *Education Research International*, 2021(1), 1-8. <https://doi.org/10.1155/2021/8403024>
- Tiêt, Q. Q., Brooks, J., & Patton, C. (2025). Risk Factors of PTSD and Substance Use Disorders in Clinical and Counseling Psychology Doctoral Students. *Psychological Trauma Theory Research Practice and Policy*, 17(5), 1004-1012. <https://doi.org/10.1037/tra0001803>
- Valaei, Z., Sobhani, B., & Zemestani, M. (2025). Structural Relationships of Childhood Trauma with Internet Addiction and Risky Behaviors in Adolescents: The Mediating Role of Emotion Regulation and Distress Tolerance. *Applied Psychology*, 19(76), 160-183.
- van Duinkerken, A., Bosmans, M., Baliatsas, C., Marra, E., & Dückers, M. (2025). Individual Risk Factors Drive PTSD and Wellbeing After Pandemic-Related Trauma Exposure. *European journal of public health*, 35(Supplement_4), ckaf161-875. <https://doi.org/10.1093/eurpub/ckaf161.875>